

..... 1 วันที่เหลืออยู่

นำเสนอเมื่อ : 19 พ.ค. 2552

ความทรงจำเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับคนบางคน

โดยเฉพาะคนที่มีเวลาดีๆ ที่ใช้กับคนรัก
ยิ่งเป็นช่วงเวลาหลายคนห่วงแหน
ต้องระลึกไว้ในความทรงจำ ต้องถนอมดูแลให้ดี

หลายคนจึงไม่อาจตัดใจจากวันเก่าๆ ได้เสียที
เพราะว่ามีความสุขกับการได้คิดถึงอะไรดีๆ ที่ผ่านไป
โดยลืมนึกไปว่าสิ่งที่ผ่านไปแล้วจะไม่มีวันย้อนกลับคืนมาได้อีก
หากจะต้องตัดใจลืมนึกหรือเดินจากอดีตมาก็ไม่ได้อีก
เพราะเหตุผลที่ว่า "เสียดายเวลา" ที่คบกันมา

บางคนคบกันมานานจนแทบจำไม่ได้ว่า
เคยยิ้มให้กับความรักครั้งสุดท้ายเมื่อไหร่
เพราะหลังๆ มากก็อยู่แต่กับความทุกข์
จนนึกภาพความสุขไม่ออกแต่ก็ไม่กล้าเลิกเพราะยังคิดถึงวันเก่าๆ
แค่เสียดายเวลาที่คบกันมานั้นนาน
โดยไม่คิดเลยว่า ทุกๆ วันของวันนี้ พรุ่งนี้และวันต่อไป
ก็จะกลายเป็นเพียงวันเก่าๆ ที่น่าเสียดาย
และ...เวลาที่น่าเสียดายก็จะเพิ่มขึ้นๆ

จริงๆ แล้ว วันคืนในอดีต
ไม่ได้สร้างประโยชน์อะไรให้กับเราเลย
นอกจากมีไว้ให้ นึก ถึง

อาจจะทำให้เรายิ้มได้บ้าง แต่ทำให้เราคาดหวังไม่ได้
เราจะไปหวังว่าวันหนึ่ง วันเหล่านั้นจะกลับมา
หรือจะไปเฝ้าฝันว่าความสุขเหล่านั้นยังคงเป็นปัจจุบัน
หรือหลอกตัวเองว่าตอนนี้ทุกอย่างยังคงเป็นเหมือนเดิม
จะยังไ้ก็แล้วแต่คือการหลอกตัวเองทั้งนั้น
ยอมรับเถอะว่าทุกอย่างได้ผ่านไปแล้ว และจบไปแล้ว
ความทรงจำเป็นเพียงภาพลวงตาเท่านั้น
เวลาที่ผ่านไปไม่ว่าจะ 1 ปี 5 ปี หรือกี่สิบปี
ก็ไม่ได้มีความหมายมากไปกว่า..
หนึ่งวันข้างหน้าที่เราจะต้องมีชีวิตใหม่
ที่เราจะต้องเริ่มต้นใหม่
เมื่อคนเราต้องอยู่กับปัจจุบัน
เพื่อที่จะสร้างอนาคตให้ตัวเองได้อยู่ในอนาคตที่ดี
เวลา 10 ปี กับวันคืนที่เคยหวานชื่น
ไม่ได้ยิ่งใหญ่ไปกว่า 1 วันแห่งการเริ่มต้น
1 วันแห่งการแปรเปลี่ยนชีวิตของเราทั้งชีวิต
ให้ดีกว่าที่เป็น

" หากจะเสียดายเวลานะ "ไม่ต้องเสียดายเวลาที่คบกันมาหรอก
ให้เสียดายเวลาในวันข้างหน้า
ที่จะอดทนคบไปทั้งที่ไม่มีอะไรแล้วจะดีกว่า
แล้วยังจะมาเสียดายอดีต..
นี่ก็ดูดี ๆ ว่าเสียดายอนาคต ดีกว่าไหม "

ลองย้อนกลับไปดูตัวเองด้วยนะจ๊ะ